



Нисам болестан, нисам жртва међустраничног сукоба, нити истраге, не идем у амбасадоре, враћам се да будем лекар и професор

Министар здравља Србије, професор др Томица Милосављевић, поднео је јуче неопозиву оставку на ту функцију. У прес сали Владе Србије Милосављевић је само прочитао кратку изјаву у којој је објаснио да оставку подноси из дубоко личних разлога. Новинарима није било омогућено да постављају питања. Милосављевић је саопштио да је о својој оставци јуче обавестио председника владе Мирка Цветковића, а председнику Г17 плус Млађану Динкићу, са чије је листе одабран на место министра, то је саопштио почетком седмице.

У ексклузивном интервјуу „Политици“, Томица Милосављевић објаснио је разлоге своје оставке.

Да ли постоји неки непосредан повод да дате оставку на функцију министра баш данас?

Нема непосредног повода. Хтео сам да дам оставку онда када то од мене нико не тражи и када нико не очекује. Ако се министар здравља Србије оперисао у Немачкој, то је политички неодбрањива чињеница и тражено је од мене да се због тога повучем. Ја сам објаснио све околности у којима сам донео такву одлуку и иза ње стојим. Сматрам да то није био разлог за оставку.

А шта је сада разлог за оставку?

Разлози су дубоко лични. Одлазим пре свега јер мислим да сам предуго на овом месту.

Људи не воле када је неко дуго на функцији. Ја почињем да сметам Министарству здравља, почињем да сметам и оном што чиним добро. Чини ми се да, ако бих сутра скинуо звезду с неба и ставио вам је пред ноге, ви бисте рекли да то није звезда. Зашто? Зато што је потпуно направљен парадокс од свега што чинимо и радимо и све је обесмишљено.

Јуче су се пронеле гласине да сте болесни, да су у питању политички разлози Ваше оставке и међустранички сукоб, па чак и да се спрема истрага Вашег рада?

Ниједан од тих разлога не постоји. Хвала богу, здрав сам, нема никаквих сукоба унутар коалиције и нема никаквих истрага, колико ја знам.

Да ли је ово покушај да Динкић, председник Ваше странке, руши владу преко Вас?

Ни то сигурно није повод за оставку. Одлазак једног министра у односу на велики број министара којих има у свакој влади је релативно лак проблем: он се замени. На лидерима странака је да донесу одлуку како ће тај посао да обаве.

Тешко ће јавност разумети онда шта су Ваши разлози за одлазак. Да ли бисте објаснили овај потез?

Када сам рекао да су разлози дубоко лични, значи да нисам хтео превише да их образлажем. Желео сам да одласком, који је самоиницијативан, покажем, прво, да нисам политичар стопостотно и да ми то није примарно опредељење, него да покажем да је моја професија пре свега докторска и професорска. У владу сам ушао половином 2002. године и увек сам сматрао да је улазак на позив Зорана Ћинђића част и професионални изазов, како су тада сви осећали после петооктобарских промена. Међутим, улазак у овакав посао увек је тамни вилајет. Кајање вам не гине.

Није први пут да подносите оставку. То сте већ једном урадили и вратили сте се у политику.

Када сам први пут поднео оставку на место министра, имао сам жељу да наставим да радим као министар, али у другим политичким околностима. Тада је то био израз моје солидарности, политичке дисциплине и лојалности идеји и опредељењу. Сада подносим оставку из личних разлога.

Трпели сте многе прозивке. Много пута је јавност од Вас тражила да поднесете оставку. Добили сте и епитет вечитог министра.

Нисам ништа трпео. Ја сам истрајавао свих ових година због тога што сам испред себе имао један једини циљ: да радим највише и најбоље што могу на добробит мене и мог народа. Сматрам да здравствени систем који остављам следећем министру јесте много уређенији и одржив у односу на 2002. године.

Да ли сте задовољни својим учинком на месту министра здравља?

Не постоји тренутак у којем можете да кажете да сте нешто од тако великих и важних циљева остварили. Није на мени да то кажем. Никада нисам себе процењивао и оцењивао. То ће урадити други, надам се објективно. У свим мандатима циљ ми је био исти: вратити достојанство и пацијенту и запосленом у здравственом систему, а политичка припадност ми никада није била пресудна и искључива.

Да ли је било обећања које нисте испунили?

Не постоји ниједно обећање које сам ја дао, а нисам испунио јер никада ништа нисам обећавао. Чак сам после прве заклетве, јуна 2002. године, рекао да ништа не обећавам, већ ћу да радим најбоље што могу. Има изјава где ви индиректно можете закључити да је нешто у здравству обећано, где сам се углавном позивао на друге, чији је задатак био да ураде свој део посла, а када то није било урађено, одговорност је била моја. На пример, оспособљавање производње вакцина на Торлаку. Има таквих пример још.

Како ћете живети убудуће, без функције министра здравља?

Нисам променио свој живот и ништа ми неће сметати што од сутра нећу бити министар здравља, него доктор и професор. У политици ћу остати члан странке и члан Председништва УРС, зато што је то део мог политичког и јавног ангажовања. Наставићу да представљам европски регион и Србију у Извршном одбору Светске здравствене организације (СЗО) до маја 2012. године.

Да ли се спремате за неку функцију или посао у СЗО?

Увек се у животу спремам да оно што ми је позив и професија радим најбоље што могу. Била ми је част да ових година да активно учествујем у неким руководећим пословима у СЗО, али такво питање је неозбиљно.

А за амбасадора?

Не спремам се за амбасадора.

Познато је да нисте баш слагали с новинарима?

Уопште не делим ваше мишљење. Никада никоме нисам упутио ниједну ружну реч, нисам одбио да дам изјаву или одговор на било које питање. То је моја јавна обавеза и ја сам је испуњавао доследно од првог дана. Чињеница је да су на мене највећи напади почели са Законом о спречавању штетних ефеката дуванског дима на становништво. Од тада су кренули оркестрирани медијски напади.

Како су Ваше страначке колеге и премијер реаговали на вест о Вашој оставци?

То питајте њих, али су и председник странке и премијер разумели моју потребу да из личних разлога одем у овом тренутку, да не нашкодимо функционисању владе и не нашкодимо уставној и законској процедури избора новог министра.

Звони Вам мобилни све време. Какви Вам коментари стижу?

Није лепо да цитирам пријатеље. Има различитих коментара. Али, ево, мој млађи син шаље ми СМС: „Ако и треба“! Ћерка: „Ок, екстра сам урадила испит. Љубим те и подржавам“. Колега: „Затекла ме вест. Не знам за разлоге, али ми је жао“. Други сарадник: „Имали сте енергију која плени“.

Биографија др Томице Милосављевића

С функције министра здравља Србије, професор др Томица Милосављевић одлази после нешто више од осам година. За министра здравља изабран је 2002. године у влади Зорана Ћинђића, а ту функцију обављао је у укупно пет влада.

Рођен је 1955. године у Крушевцу, основну школу и гимназију завршио је у Параћину, а на Медицинском факултету у Београду дипломирао је 1979. године. Специјалиста је интерне медицине, гастроентеролог, професор на Медицинском факултету у Београду. Аутор је 300 научних радова, публикованих у домаћој и иностраној медицинској литератури, а стручно се усавршавао у Минхену, Лондону и Амстердаму. Ожењен је и има троје деце.

Члан је политичке странке Г 17 плус од оснивања, као и Уједињених региона Србије. Јавност и различите странке тражиле су више пута његову оставку. Најжешћим критикама био је изложен крајем 2009. и почетком 2010. године, када је проглашена епидемије вируса Н1Н1, а због набавке вакцина које нису утрошене, а морале су да буду плаћене. Због изненадног одласка на операцију дискус херније у Немачку, крајем априла прошле године, био је изложен оштрим критикама и захтевима да поднесе оставку, јер је тиме довео у питање поверење у сопствени здравствени систем. Прозвала га је и секретарка за здравство Београда, професор др Драгана Јовановић, која је у јавности изнела податке о злоупотреби тендера у шест београдских домова здравља и здравствених установа, а Милосављевић је против ње подигао тужбу за клевету.

Реагована на оставку

Поводом оставке Томице Милосављевића, јуче су, како преносе агенције, реаговали политичари и представници странака у Србији.

„Премијер Србије Мирко Цветковић поштује одлуку министра здравља да из личних разлога поднесе неопозиву оставку и истиче да је с Милосављевићем добро сарађивао”, речено је у кабинету председника Владе.

Заменик премијера и министар унутрашњих послова Ивица Дачић рекао је да оставку Милосављевића не треба повезивати с причама о реконструкцији Владе. Дачић, који је председник Социјалистичке партије Србије, рекао је да не жели да се меша у поступке министара из других политичких странака, додајући да никада није разговарао с коалиционим партнерима о тој теми – оставци министара из редова Г17 плус. Он је казао да питање о реконструкцији Владе „треба једном већ да се заврши”, додајући да ће „доћи нови избори а ми имамо стално сагу о реконструкцији владе”.

Министарка финансија Диана Драгутиновић изјавила је да оставку министра здравља доживљава као његов лични чин, наводећи да на последњој седници Владе није било речи о његовој оставци.

„Г17 плус разуме и поштује лични чин оставке министра здравља, а у наредном периоду ће одлучивати о његовом наследнику на ту функцију”, каже функционер те странке Влајко Сенић. „Пре свега желим да искажем разумевање странке за тај чин и наравно да поштујемо личну одлуку. Сматрамо да је време најбољи судија и да ће се показати да је Томица Милосављевић урадио много тога да разрушени здравствени систем у Србији трансформише и стави га на ноге”, казао је Сенић.

Нова Србија оценила је да је оставка Милосављевића закаснили морални, а не лични чин министра и позвала и остале министре да следе његов пример. У саопштењу се између осталог каже да је последњи тренутак да тужилаштво истражи и да Милосављевић преузме одговорност за увоз три милиона вакцина, од којих је искоришћено пет одсто.

Процедура избора министра

Мандат министра здравља у оставци престаће након што Скупштина Србије, без расправе, буде констатовала ту оставку на првој наредној седници парламента. Према Закону о влади, како преносе агенције, премијер треба да одреди другог министра да спроводи овлашћења министра здравља, као и да у року од 15 дана, од дана престанка мандата, предложи Скупштини избор новог министра, кога парламент бира већином гласова од укупног броја посланика.

(Политика)